

Publicerad 2009-06-29 23:00 av peter markurth

resan bortom tiden

Nu sticker jag en laddad kanyl i venen ,
svetten är outhärdlig,

hjärtat exploderar,
1000 helveten,

stansa,

svar direkt,
in med skiten,

värmen -stickande värme ger mig möjlighet att älska dig till döden,

ser bortom små sanningar,
bortom havet stormar det i ett glas,

det kände ni ej till.

Mitt hjärta framkallar sorg och lidande åt ägaren,

trauman,

ingen hänsyn tagen,

är Jesus idag,
vänder andra kinden till och ler,

åt trälldomen,

maskarna som kryper inför sin enda gud- döden darrande av skräck,

jag kryper snart inför ditt hjärta,

sviker du åker många med mig på en resa till underjorden...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren peter markurth med Poeter.se id #26852 innehar upphovsrätten